

[Knud Hertling.]

alle parter. Derfor vil jeg også gerne have, at vi i udvalget drøfter mulighederne for at fravige denne praksis, ændre denne praksis, i visse bestemte situationer.

Det er mit håb, at vi her i folketinget vil være i stand til at gennemføre dette lovforslag meget hurtigt. Når tid er kostbar inden for mange områder, er den det ikke mindst inden for minedriften.

Kai Moltke: Jeg skal kun komme med nogle korte bemærkninger.

Også jeg har med interesse og sympati set på dette forslag til ændring af loven, men vil kun fremhæve et enkelt fænomen.

Måske har hr. Knud Hertling, som jo kender Grønlands forhold og grønlandske farvande, ret i, at spørgsmålet ikke ligger så meget i den konkrete begrænsning af territoriet til et vist område som i betingelserne i det øjeblik, hvor det ikke længere drejer sig om koncession til efterforskning, men om koncession til udnyttelse.

Nu er det jo de færreste blade herhjemme, der har beskæftiget sig med dette, men jeg vil dog råde udvalgets medlemmer til f. eks. at læse en forside i Ingeniør- og Bygningsvæsen 2-3 numre tilbage, hvor man regnede med yderst positive muligheder for oliefund i Grønland — som hr. Svend Haugegaard meget rigtigt fremhævede — fordi geologerne mente, der fandtes et bælte i dette nordlige område, fundene ved Alaska havde bestyrket det, og der skulle være en temmelig stor efterspørgsel efter koncessioner fra udenlandsk side. Ja, Ingeniør- og Bygningsvæsen talte endogså om, at et firma som rederiet Ole Lauritzen var yderst interesseret i at komme med i kapløbet om efterforskningskoncessionerne. Men i det øjeblik man fra efterforskning går over til produktion på grund af rige og tilstrækkelige fund, melder der sig et helt andet spørgsmål: hvor stor en andel skal indehaveren, den danske stat, have, hvis arbejdet giver et lykkeligt resultat? Jeg vil i denne forbindelse fraråde, at man f. eks. følger de procentsatser, som i sin tid blev sat for efterforskningen i Nordsøen. Der er jo ikke fundet så meget, der er endnu kun fundet spor; men undersøgelserne er langt fra afsluttet, og jeg vil bede udvalget have i tankerne, at hvis der ved Grønland

som ved Alaska overraskende findes rige oliefund, så plejer koncessionshaveren at få de 50 pct. og den stat, som giver koncessionen, de andre 50 pct., og jeg tror ikke, vi skal ned under de 10 pct., som har været nævnt i visse beregninger.

Ministeren for Grønland (A. C. Normann): Jeg er glad for at kunne takke alle ordførerne for tilslutning til lovforslaget.

Der har været nævnt en række enkeltheder, som jeg tror efter lovforslagets karakter bedst kan drøftes i udvalget, men jeg skal lige komme ind på et par enkelte af dem. Især har jo spørgsmålet om koncessionens størrelse, varighed, afgiften osv. naturligt spillet en rolle, idet vi vel alle sammen går med en forhåbning om, at der er mulighed for værdifulde fund i Grønland og i fastlandssoklen deroppe.

Det ærede medlem hr. Holger Hansen syntes, at lovforslaget kunne have været affattet noget tydeligere, og jeg glæder mig da til at se, på hvilken måde det ærede medlem under udvalgsbehandlingen kan forbedre sproget; vi modtager meget gerne i ministeriet forslag til klargørelse af sproget i lovforslagene. Det var dog ikke anderledes, end at det ærede medlem ganske klart selv gav udtryk for, at han havde opfattet formålet; hans bemærkninger bekræftede, at han selv i det mindste havde været i stand til at fatte lovforslaget ganske klart, hvad jeg glædede mig over.

Hvad angår det ærede medlem hr. Knud Hertlings bemærkninger om de manglende traditioner i Danmark for minedrift, vil jeg gerne sige, at det er rigtigt og grundlæggende med hensyn til de betænkeligheder, der kan rejses, og de vanskeligheder, der vil vise sig ved administrationen af loven, når vi skal til i de konkrete tilfælde at tage stilling til ansøgninger om koncession. Jeg kan kun sige så meget herom, at vi i ministeriet allerede har gjort os væsentlige anstrengelser for at sætte os ind i, hvilke regler og sædvaner man følger i andre lande, hvor man har tradition for minedrift. Vores departementschef har været i Norge og drøftet spørgsmålet med embedsmænd deroppe, som har med sagens administration at gøre, og det er da også hensigten til støtte for ministeriets videre arbejde med denne sag og under admini-